

РЕШЕНИЕ

№ 27

гр. Кюстендил, 07.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, VII-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Чавдар Андр. Тодоров

при участието на секретаря АЛЕКСАНДРИНА АЛ. ХРИСТОВА като разгледа докладваното от Чавдар Андр. Тодоров Административно наказателно дело № 20231520201273 по описа за 2023 година

„****“ ***, с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление в гр.К., ул.“*****“ №**** обжалва наказателно постановление № 42-0004766/23.12.2022 г., издадено от Директор на РД"АА" гр. София, с което на дружеството, на основание чл. 96 г, ал. 1, пр. 2 от ЗАвтПр е наложена "имуществена санкция" в размер на 3000 /три хиляди/ лева за нарушение по чл. 57, ал. 1 от Наредба № 11 от 31.10.2002 г. на МТС.

Иска се отмяна на наказателното постановление, като се сочат допуснати нарушения на процесуалните правила и недоказаност на нарушенията. Претендира се присъждане на сторените разноски за адвокат в хода на производство.

Административнонаказващият орган не изпраща представител в съдебно заседание и не е изразено становище по делото.

Като разгледа събраните по делото писмени и устни доказателства при условията на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът прие за установено следното:

С АУАН № 330693 от 16.11.2022 г. е привлечено към административнонаказателна отговорност дружеството жалбоподател, за това на 16.11.2022 г. около 11.00 часа в гр. Кюстендил, в сградата на ОО АА с

адрес пл. Ген Иван Колев № 1, обл. Кюстендил, като лице притежаващ лиценз за международни автомобилен превоз на товари № 8469 издаден на 03.01.2017г. е извършвал международен превоз на товари с влекач от категорията N3 Ман тгх. С рег.№**** като е допуснал водача П. М., с ЕГН *****/видно от разпечатка от дигитален тахограф на 12.10.2022г./ без да притежава валидно удостоверение за психологическа годност/видно от справка от информационна система на ИА АА гр.София/.

В АУАН е дадена правна квалификация на нарушението – чл. 57, ал. 1 от Наредба № 11 от 31.10.2002 г. на МТС.

Съставеният АУАН е предявен и връчен на упълномощено лице на 16.11.2022г..

Въз основа на съставения АУАН на 23.12.2022 г. Директор на РД"АА" гр. София е издал атакуваното НП, в което са възпроизведени фактическите констатации по АУАН. Правната квалификация посочена в НП е чл. 57, ал. 1 от Наредба № 11 от 31.10.2002 г. на МТС и на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева, на осн. 96 г, ал. 1, пр. 2 от ЗАвтПр.

Наказателното постановление е връчено на 28.02.23 г. като на 07.03.2023 е депозирана жалба срещу НП.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира следното: Жалбата е подадена в установения в чл. 59, ал. 2 ЗАНН срок, от надлежна страна и срещу подлежащо на обжалване наказателно постановление, поради което се явява процесуално допустима и следва да се разгледа по същество.

Разгледана по същество, жалбата е основателна. Съображенията за това са следните:

В хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, обосноваващи отмяната на атакуваното НП. Фактическата обстановка е описана ясно е недвусмислено и подвежда извършеното като нарушение по чл.57, ал.1 от Наредба №11.

Следва да се посочи, че с решение на СЕС по дело С-227/22г. от 18.01.2024г. по преюдициално запитване от български съд е посочено, че

чл.7, параграфи 1 и 3 от Директива 2006/1268ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006г. относно свидетелства за управление на превозни средства трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска държава членка да изисква от лицата, които искат да извършват професионална дейност като водачи на МПС за транспорт на пътници или стоки и които имат свидетелство за управление на превозни средства от категорията С, СЕ, С1, С1Е, D, D1, DE, D1Е, издадено в съответствие с тази директива, като при това издаване физическата и умствената им годност за управление е проверена, да притежават както свидетелство за управление, така и имащо по-кратък срок на валидност от него удостоверение за психологическа годност.

Преюдициалното производство не е правораздавателно, тъй като Съдът не решава по същество правния спор между страните по делото. Ролята му е да даде тълкуване на съюзна норма или да се произнесе по нейната действителност, а не да я прилага към конкретния фактически състав, което е задача на националния правораздавателен орган. Функция на националния съд е да реши главния спор, с който е сезиран, а функцията на Съда на ЕС е да предостави тълкуването или да се произнесе по действителността на правото на ЕС, необходимо за решаването на този спор. Отношенията между националните съдилища и Съда в рамките на преюдициалното производство не са йерархични, а отношения на сътрудничество. Тълкувателната компетентност на Съда обхваща първичното право на ЕС, производното право (както правно-обвързващи актове, така и такива с препоръчителен характер, вкл. и решения на самия Съд), международните договори, сключвани с трети страни, както и т. нар. смесени договори. Националната юрисдикция, до която е адресирано преюдициалното заключение, е длъжна да се съобрази с даденото тълкуване при решаването на висиящия пред нея спор. Решението на Съда е задължително и за другите национални юрисдикции, пред които е повдигнат идентичен въпрос.

Същевременно според чл. 12, ал. 2, вр. с чл. 13, ал. 1, т. 4 от Наредба № 157/01.10.2002 г. за условията и реда за издаване на СУМПС, отчета на водачите и валидност на СУМПС, за категориите позволяващи превоз на товар, валидността на СУМПС е пет години. Такъв е срокът на валидност и според разпоредбата на чл. 51, ал. 4 от ЗБЛД. Според чл. 7, пар. 3, б. "б" от Директива 126/2006/ЕО, СУМПС е с временен характер и държавите – членки могат да определят срока му на валидност, включително по медицински

причини, но това следва да е съобразено с този период. С други думи, според тази разпоредба, щом един водач притежава СУМПС, то той следва да се счита за психологически годен. Така нормата на чл. 8, ал. 2 от Наредба № 36/2006 г. /в редакцията на текста, действащ към момента на нарушението – ДВ бр. 69/2012 г. / въвеждаща тригодишен срок на валидност на удостоверение за психологическа годност, е в колизия с националното законодателство, касаещо срока на валидност на СУМПС, а от там и европейското законодателство. Последното допуска държавите членка да въвеждат какъвто срок намерят за добър за валидност, но изключва възможността, той да е по-кратък от срока на валидност на СУМПС, промяната по медицински причини на тези срокове е възможна, но това следва бъде синхронизирано и със срока на валидност на свидетелството за управление. Нещо повече, този срок на валидност може да се прилага само при подновяване на СУМПС. И тъй като Директивите на Европейския парламенти на Съвета намират пряко действие, когато съдържат сами по себе си правило за поведение, то в случая въведеният тригодишен срок на валидност с нормата на чл. 8, ал. 2 от Наредба № 36/2006 г. /в редакцията на текста, действащ към момента на нарушението – ДВ бр. 69/2012 г. / се явява неприложим. Съобразно цитираните правни регламентации се налага извода, че щом водач на моторно превозно средство има валидно свидетелство за управление на МПС за съответната категория, той следва да се счита за психологически и физически годен да управлява МПС от тази категория за срока на валидност на свидетелството си за управление на МПС, съответно такъв водач не следва да се явява на преглед за физическа и психологическа годност в този срок. Предвид факта, че водачът П.М. е извършил международен превоз на товар, то очевидно е, че е разполагал към онзи момент с валидно СУМПС от съответната категория, в противен случай не би могъл да извърши превоза. Това налага отмяна на процесното наказателно постановление като незаконосъобразно.

При това положение АНО е ангажирал незаконосъобразно административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, поради което атакуваното НП следва да се отмени.

С оглед изхода на делото и на осн. чл. 63, ал. 3 от ЗАНН дружеството жалбоподател има право да му бъдат присъдени претендираните разноски в

размер на 500 /петстотин/ лева, представляващи адвокатско възнаграждение, видно от приложения договор за правна защита и съдействие.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 42-0004766/23.12.2022 г., издадено от Директор на РД"АА" гр. София, с което на „*****“ ****, с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление в гр.К., ул.“*****“ №****, на основание чл. 96 г, ал. 1, пр. 2 от ЗАвтПр е наложена "имуществена санкция" в размер на 3000 /три хиляди/ лева за нарушение по чл. 57, ал. 1 от Наредба № 11 от 31.10.2002 г. на МТС.

ОСЪЖДА Регионална дирекция "Автомобилна администрация" – София, с адрес гр. София, ул. "Витиня" № 1 да заплати на „*****“ ****, с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление в гр.К., ул.“*****“ №**** сумата от 500 /петстотин/ лева, представляваща сторени разноси в настоящото производство за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд гр. Кюстендил.

Съдия при Районен съд – Кюстендил: _____